

Moartea unui prieten

Eugenia Calancea

Ne mor prietenii-n grabă,
Nu știu cine mai întreabă,
Te uiți la îngeri îndelung,
Nu se mai moare de drum lung.
Păstrăm memoria lor neschimbată,
Ca ultimă piesă ce a fost luată,
Prietene! Tu ai fost bucurie și dragoste,
În multe inimi și-n ale noastre,
Și facem poduri către tine,
Că poate vin zile senine,
Că-n sufletul nostru s-a stins focul,
Că n-am atins și noi norocul,
Boala a certat prietenia,
Ce-aducea mereu bucuria,
Dar drumul uneori e scurt,
Ce pentru viață curată e scut.
Fiecare are o cale-n viață,
Vrem să nu fie înlăturată,
Sper că prietenia nu a dispărut,
Că mult cu tine-am petrecut.
Vrem prietenii să vină înapoi,
Că nu știm nimic de viața de apoi,
Trebuie să fie-n dragoste iertare
Și-n prieteni să găsești alinare.